

VERKLARING VAN VERHOOR VAN GETUIGE-DESKUNDIGE

Naam: Jeroen Sebastiaan Pols

Geboortedatum: 18 juli 1968

Geboorteplaats: Blomberg, Duitsland

Beroep: jurist

De getuige-deskundige heeft het volgende verklaard:

Ik vind het goed dat ik hier kan verklaren. Ik vind dat jullie belangrijk werk doen. Het is belangrijk dat we alles vastleggen wat in deze tijd gebeurt, zodat het later als bewijs kan dienen. Ik zelf ben in april begonnen te procederen tegen de staat. Dat kwam uit een soort machteloosheid omdat ik zag dat in de juridische wereld niets gebeurde. Ik had verwacht dat de orde van advocaten, rechters etc zich zouden uitspreken.

Ik heb een dagvaarding geschreven. Dat is een enorme klus geweest, het is een document van 55 pagina's geworden. Wat we deden is de criteria die het Europese hof voor de rechten van de mens stelt voor het inperken van grondrechten gelegd naast de gang van zaken en de feiten zoals die op dat moment voorlagen. Deze criteria zijn als volgt:

- Er moet een noodzaak worden aangetoond
- De middelen die ingezet worden moeten geschikt zijn om het doel te bereiken
- Deze middelen moeten proportioneel zijn
- Er moet voldaan zijn aan het subsidiariteitsbeginsel; er mogen geen minder ingrijpende middelen beschikbaar zijn
- De wet moet gevolgd worden met betrekking tot dergelijke ingrepen

Wij stelden vast dat aan geen van deze criteria voldaan werd. De noodzaak werd niet aangetoond. Het enige dat de staat naar voren bracht was dat de WHO het virus tot een pandemie verklaard had en dat deze had opgeroepen tot ingrijpen. Op het moment van de zitting (eind juni) was al duidelijk dat de IFR een fractie was van wat men in het begin dacht. Het RIVM kwam in maart zelfs al met een onderzoek waaruit bleek dat de IFR 0,5% was. Uit niets bleek dat er sprake was van een virus dat de samenleving zou gaan ontwrichten.

Vóór deze zaak hebben wij tweemaal een kort geding aangespannen bij de bestuursrechter in Den Haag met betrekking tot demonstraties op respectievelijk 21 en 28 juni 2020. Het recht om te demonstreren is een grondrecht dat niet ingeperkt mag worden in noodsituaties en al helemaal niet op basis van verordeningen. Als men het recht op betoging in wil perken moet men zich beroepen op de Wet Openbare Manifestaties. Er moet dan worden aangetoond dat er een noodzaak is. De rechter heeft dit genegeerd. De rechtspraak neemt eenvoudigweg aan dat er een noodzaak is, zonder zelf onderzoek te doen. Er wordt een beroep gedaan op volksgezondheid (artikel 2 van het EVRM en artikel 22 van de grondwet). Corona wordt gebruikt als een soort *silver bullet* om grondrechten in te perken. Ook werd aangevoerd dat er hooligans bij de demonstraties aanwezig zouden zijn. Dit zou echter nooit een reden mogen zijn om een demonstratie te verbieden. De taak van de politie is niets anders dan het beschermen van vreedzame betogers.

Wij zijn bij één kort geding in het gelijk gesteld. Ik heb geprobeerd te berekenen hoe groot de kans is om bij een kort geding in het gelijk gesteld te worden. Ik kwam tot de conclusie dat die kans slechts 10-15% is. Het lijkt erop dat de rechtspraak de neiging heeft om de staat te volgen. Toch gaan wij door met kort gedingen omdat bij iedere zaak kleine dingen bevestigd worden.

Wij hebben de volgende zaken gevoerd:

- Kort geding tegen het verbod op de demonstratie op 21 juni 2020

- Kort geding tegen het verbod op de demonstratie van 28 juni 2020
- Kort geding tegen de maatregelen (25 juni 2020)
- Kort geding tegen de mondkapjesplicht in Amsterdam (augustus 2020)
- Kort geding tegen het RIVM voor onderbouwing voor de maatregelen (augustus 2020)
- Kort geding tegen de staat tegen het huidige gebruik van de PCR-test (december 2020)
- Kort geding tegen het inreisverbod voor mensen zonder negatieve PCR-test (december 2020)
- Vervolgbaak inreisverbod (januari 2021)
- Vervolgbaak inreisverbod 2 (januari 2021)

U vraagt mij of wij hebben overwogen om een bodemprocedure te starten en daar een voorlopige voorziening in te vragen met het oog op alle kort gedingen die verloren worden. Een dergelijke zaak wordt nu voorbereid met betrekking tot vaccinaties.

Wij bereiden momenteel vier zaken voor:

- Kort geding tegen de staat met betrekking tot de informatievoorziening over het vaccin
- Kort geding tegen de staat met betrekking tot het advies van de gezondheidsraad om het coronavaccin op te nemen in het vaccinatieprogramma
- Bodemprocedure tegen de staat met betrekking tot de vaccinatiecampagne zelf. Hierin wordt een voorlopige voorziening gevraagd.
- Kort geding tegen de avondklok

U vraagt mij of de rechtspraak de afgelopen tijd is verslechterd. Mijn antwoord daarop is dat dat inderdaad het geval is. Het gaat hier over fundamentele rechten; grondrechten die worden ingeperkt. Wanneer de staat grondrechten schendt, zou ik een beroep moeten kunnen doen op de rechtspraak. Dergelijke zaken zou men niet zomaar moeten kunnen afwijzen. De rechtspraak speelt hier een zeer kwalijke rol, omdat ze niet alleen de zaken afwijzen, maar ook dit beleid legitimeren.

Het is mijn mening dat wij als burgers geen middelen meer hebben om onze rechten te beschermen, en dat wij dit nu zelf moeten gaan doen. Ik zeg hierbij dat elke actie tegen de staat geweldloos zou moeten zijn, omdat het onmogelijk is om het met geweld te winnen van de staat. Het is mijn mening dat we de staat zouden moeten negeren. Wij zouden alle regels die zijn opgelegd moeten afwijzen. De bevolking zou moeten begrijpen dat wij de samenleving zijn en dat de staat alleen macht heeft zolang wij hen die macht geven.

De zaken die wij voeren spelen een belangrijke rol bij het verspreiden van kennis. De zaak die wij in juni hebben gevoerd is voor veel mensen een aanknopingspunt geweest om onderzoek te gaan doen. We zien ook dat de zaken erg goed worden bekeken. Dankzij de coronacrisis kunnen wij al onze zaken streamen. Het wordt zichtbaar voor mensen dat de staat zich ook niet verdedigt. Het RIVM heeft in een kort geding moeten toegeven dat er geen wetenschappelijke onderbouwing is voor de anderhalve meter-regel. In de zaak met betrekking tot de PCR-test heeft de staat toegegeven dat de PCR-test niet als diagnostisch middel gebruikt mag worden. Dit zijn belangrijke zaken die tijdens de kort gedingen naar voren komen. Dat hier geen consequenties aan verbonden worden is een ander probleem. Er worden telkens stappen overgeslagen. Er worden consequenties verbonden aan een testuitslag. Dat kan niet, want op het moment dat er consequenties aan verbonden worden, is er dus sprake van een diagnose. Dat zou alleen door een arts gedaan moeten worden. Dit hebben wij aangevoerd tijdens de zitting tegen de PCR-test. Er werd toen als verdediging aangevoerd dat er geen alternatief is voor het grootschalige testbeleid. Echter vragen wij ons af of het überhaupt wel nodig is om grootschalig te testen.

U vraagt mij wat ik denk dat de reden zou kunnen zijn waarom de overheid op deze manier handelt. Hier heb ik mijn ideeën over. Echter concentreer ik mij liever op wat zij doen. Ze drijven de economie

naar de rand van de afgrond. De middenstand wordt vernietigd. Ons gedrag wordt gewijzigd. Deze mensen hebben een machtsgreep gepleegd. Voor wat zij nu doen hebben zij geen democratisch mandaat. Blijkbaar vertegenwoordigen zij de belangen van anderen, en niet die van het volk. De mensen die hiervoor verantwoordelijk zijn zullen hier ooit verantwoording over moeten gaan afleggen voor een tribunaal. Zij plegen misdrijven tegen de menselijkheid. Het grote probleem dat we nu zien is dat ook de rechtspraak hierbij betrokken is.

In 2009 is het Regionaal Informatie en Expertise Centrum (RIEC) opgericht. Dat is een samenwerkingsverband tussen alle overheden, inclusief de rechtspraak. Dit is stiekem gebeurd. De media wilden daar niet over schrijven. Het doel van dit centrum is het bestrijden van ondermijnende criminaliteit. Het lijkt hier alsof het gaat over strafbare feiten, maar eigenlijk richten zij zich op personen en bedrijven die ongewenst gedrag vertonen. Het gevolg hiervan is dat bepaalde instanties die zich niet horen bezig te houden met criminaliteitsbestrijding, dit wel gaan doen. Een voorbeeld hiervan is de toeslagenaffaire. De belastingdienst hoort zich niet bezig te houden met fraudebestrijding, maar met het heffen van belasting. Wat het RIEC doet is iedereen benaderen als een verdachte. Dat is een kenmerk van een totalitaire staat (wantrouwen van de burger). Volgens het Wetboek van Strafrecht mag een persoon alleen worden onderzocht wanneer er sprake is van een redelijke verdenking. De overheid hoort alleen in de gaten te houden of burgers zich aan de wet houden. In een vrij land mag men de grenzen van de wet opzoeken. Afwijkend gedrag zou geen reden moeten zijn om burgers te onderzoeken. Door het RIEC wordt iedereen als verdachte aangemerkt. Dat is een kenmerk van een totalitaire staat. De overheid zou zich niet moeten bezighouden met gedrag en morele oordelen. Sinds maart is de wet ineens niet meer leidend. De AVG wordt niet nageleefd en zelfs op grote schaal geschonden. Rechters weigeren een oordeel te vellen over het RIEC, wat mijns inziens geen toeval kan zijn. Door het RIEC wordt al ruim tien jaar de suggestie gewekt dat er sprake is van onzichtbare zaken die de samenleving ondermijnen. Het coronavirus wordt nu op dezelfde manier gepresenteerd. Er wordt gestuurd op gedragsverandering. De kern van het RIEC is het computersysteem. Hierin worden data opgeslagen met betrekking tot het gedrag van burgers. Deze data worden voor eeuwig bewaard. Er is hier sprake van ondermijning van de democratische rechtstaat. Het zijn dus niet de burgers die de samenleving ondermijnen.

Als de rechtspraak in juni een verweer had gevoerd waarin ze mijn ongelijk bewezen, had ik daar genoeg mee genomen. In feite werd er gezegd dat er geen verantwoording hoeft te worden afgelegd.

Ik verwijst naar het vonnis van 24 juli met betrekking tot de zaak van 25 juni (pagina 8).

De rechter maakt hier een vergissing. De staat hoeft niet Viruswaarheid persoonlijk te overtuigen; de staat moet *iedereen* overtuigen. Wij hebben enkel gevraagd om een onderbouwing voor de inperking van de grondrechten. Dit is exemplarisch voor het falen van de rechtspraak. Het betreft hier een minachting van onze grondrechten. Grondrechten zijn grondrechten omdat ze van ons zijn. De overheid heeft hier vanaf te blijven. Het is niet aan hen om deze te geven of te nemen. Dat is de basis van een democratische rechtsstaat. Wanneer deze rechten een gunst worden, is dat de omgekeerde wereld. Een noodzaak voor het inperken van grondrechten moet gebaseerd zijn op feiten en niet slechts op beweringen. De Wet Publieke Gezondheid is gebaseerd op vrijwilligheid. Voor algemene dwingende maatregelen is geen ruimte binnen deze wet. Deze weigering om het beleid uit te leggen is een rode draad door alle zaken die wij gevoerd hebben. Er wordt steeds gerefereerd aan een zogenaamde *margin of appreciation*. Dat is een beleidsvrijheid om bepaalde keuzes te maken. Deze moeten dan echter wel onderbouwd worden. De staat doet dat hier niet.

In de zaak met betrekking tot mondkapjes gaf de staat toe dat deze niet helpen tegen besmetting, maar dat het eigenlijk ging om een gedragsexperiment. Dit is pervers. Het gaat hier om inbreuk op een

grondrecht waarvoor geen echte rechtvaardiging bestaat. Een dergelijk gedragsexperiment valt onder de Wet Medisch Onderzoek met of op Mensen. Hiervoor zijn strenge voorwaarden, gebaseerd op de code van Neurenberg. Zo mag een experiment bijvoorbeeld niet schadelijk zijn. Het moet vrijwillig zijn, en het moet mensen worden medegedeeld dat ze deelnemen aan een experiment. Er moet sprake zijn van een commissie die het experiment beoordeelt. Aan deze voorwaarden wordt op geen enkele manier voldaan. De rechter erkende dat er sprake is van inbreuk op artikel 10 van de grondwet. Echter vond zij dit aanvaardbaar omdat het van tijdelijke aard was.

In de zaak tegen het RIVM hebben wij gevraagd om onderbouwing voor de anderhalve meter-regel. Dit werd geweigerd. Ook hebben wij gevraagd om de onderzoeksrapporten naar de PCR-test. Toen werd gezegd dat zij deze niet hadden. Wij hebben eveneens gevraagd om autopsierapporten. Toen bleek dat er nooit autopsies zijn gedaan op mensen die aan het coronavirus overleden zijn. Gebruikte modellen en aannames werden eveneens niet als bewijs aangevoerd. Verzoeken om berekeningen voor bepaalde beweringen werden afgewezen.

Ik zie de bereidheid tot burgerlijke ongehoorzaamheid groeien. Ik zie een verschil met zes maanden geleden. Mensen zijn bereid om bevelen te negeren. Het gaat hier niet om hooligans, maar om normale mensen die een normaal leven willen leiden.

In de zaak tegen de PCR-test heb ik gewezen op een uitspraak van Meester Polak, een raadsheer bij de Hoge Raad uit 1938: "Zodra politiek in de rechtszaal komt, verliest juridisch redeneren zijn waarde." Dat is nu gaande. Elke rechter is bezig met het beleid van de overheid te verantwoorden. Dat is een ontwikkeling die al zo'n tien jaar gaande is. Ik heb nog geen antwoord op de vraag waarom dit zo is. Deze vraag zal achteraf beantwoord moeten worden. Het gaat hier ook om de vraag waarom universiteiten, de wetenschap en anderen instanties het laten afweten. Ik hoop ten eerste dat wij antwoorden krijgen op deze vragen. Ik ben ervan overtuigd dat ook in de rechterlijke macht mensen zijn die het hiermee niet eens zijn. Dat is ook een reden om door te gaan met procederen. In elk deel van de samenleving is sprake van mensen die met lede ogen aankijken hoe deze mensen onze samenleving slopen.

Leiderdorp
24 januari 2021

Voorgelezen en ondertekend,

.....
Jeroen Sebastiaan Pols

.....
Drs. Pedro Kuit